

La importància de ser...

*Una comèdia trivial
per a gent seriosa*

Aubrey Vincent Beardsley (1872-1898)

ACTE PRIMER

Sala d'estar a l'apartament de l'Algernon al Carrer de la Mitja Lluna. La cambra és luxosa i aristocràtica. Se sent un piano a la cambra del costat.

Lane para la taula pel te. Un cop ha cessat la música entra a Algernon.

ALGERNON

Has sentit el que tocava, Lane?

LANE

No m'ha semblat de bona educació escoltar, senyor.

ALGERNON

Doncs em sap greu, per tu. No toco bé... Qualsevol pot tocar bé... Però toco amb una expressivitat meravellosa. Pel que fa al piano, el sentiment és el meu *forte*. La ciència la reservo per la vida.

LANE

Sí, senyor.

ALGERNON

I parlant de la ciència de la vida, has preparat els sandvitxos de cogombre per a Lady Bracknell?

LANE

Sí, senyor. *(Els hi dona en una safata.)*

Algernon els inspecciona, n'agafa dos i seu al sofà.

Oh!... Per cert, Lane, he vist que dijous al vespre, quan lord Shoreman i Mr. Worthing van sopar aquí, vas consignar al teu registre que s'havien consumit vuit ampolles de xampany?

LANE

Sí, senyor, vuit ampolles i una pinta.

ALGERNON

Què ho fa que a la residència d'un solter els servents invariablement es beuen el xampany? M'interessa com a mera informació.

LANE

Ho atribueixo a la superior qualitat del vi, senyor. Sovint he observat que a les llars matrimonials el xampany no acostuma a ser de primeres marques.

ALGERNON

Déu del cel! Tan desmoralitzant com això és el matrimoni?

LANE

Crec que és un estat molt plaent, senyor. Jo mateix hi he tingut molt poca experiència fins al moment. Només he estat casat un cop. Va ser a conseqüència d'un malentès entre jo mateix i una persona jove.

ALGERNON

Lànguid.

No crec estar gaire interessat en la teva vida familiar, Lane.

LANE

No, senyor, no és un tema gaire interessant. Jo no hi penso mai.

ALGERNON

Molt natural, n'estic segur. Això serà tot, lane, gràcies.

LANE

Gràcies, senyor. (*Surt.*)

ALGERNON

Les teories d'en Lane sobre el matrimoni semblen una mica laxes. Realment, si els estaments populars no ens donen un bon exemple, de què caram serveixen? Com a classe no semblen tenir cap mena de sentit de la responsabilitat moral.

Entra Lane.

LANE

Mr. Carl Worthing.

Entra Jack. Surt Lane.

ALGERNON

Com estàs, Carl estimat? Què et porta a ciutat?

JACK

Oh, el plaer, el plaer! Quina altra cosa pot portar ningú a enlloc? Menjant com de costum, pel que veig, Algy.

ALGERNON

Sec.

Tinc entès que a la bona societat és costum de prendre un refrigeri lleuger a les cinc. On has estat des de dijous passat?

JACK

Seient al sofà.

Al camp.

ALGERNON

I què diantre fas allà?

JACK

Traient-se els guants.

Quan un és a ciutat s'entreté ell mateix. Quan un és al camp entreté l'altra gent. És exageradament avorrit.

ALGERNON

I qui és aquesta gent que entretens?

JACK

Lleuger.

Oh, veïns, veïns.

ALGERNON

Tens bons veïns al teu tros de Shropshire?

JACK

Perfectament horripilants. Mai no parlo amb cap d'ells.

ALGERNON

Els deus entretenir immensament! (*Travessa i pren un sandvitx.*) Per cert: el teu tros és a Shropshire, oi?

JACK

Eh? Shropshire? Sí, i tant. Caram! Per què tantes tasses? Per què sandvitxos de cogombre? Per què aquesta insensata extravagància en algú tan jove? Qui ha de venir a fer el te?

ALGERNON

Oh! Només la Tia Augusta i la Gwendolin.

JACK

Summament deliciós!

ALGERNON

Sí, tot això està molt bé; però em temo que a la Tia Augusta no li semblarà del tot bé que hi siguis.

JACK

Puc preguntar per què?

ALGERNON

Amic meu, la manera en què flirteges amb la Gwendolin és completament vergonyosa. És gairebé tan maldestra com la manera en què la Gwendolin flirteja amb tu.

JACK

Estimo la Gwendolin. He vingut a ciutat expressament per a declarar-m'hi.

ALGERNON

Em pensava que havies vingut per plaer... Això és feina.

JACK

Que n'ets, d'absolutament poc romàntic!

ALGERNON

En realitat no veig res de romàntic a declarar-s'hi. És molt romàntic estar enamorat. Però no hi ha res de romàntic en una declaració categòrica. Guaita, un pot ser acceptat. Un normalment ho és, tinc entès. Llavors tota l'emoció s'ha acabat. La mateixa essència del romanç és la incertesa. Si mai em caso, certament que miraré d'oblidar el fet.

JACK

No en tinc cap mena de dubte, Algy estimat. La cort de divorcis va ser especialment inventada per a persones amb una memòria tan curiosament constituïda.

ALGERNON

Oh! És inútil especular sobre aquest tema. Els divorcis es fan al cel...

Jack avança una mà per agafar un sandvitx. Algernon li ho impedeix ràpidament.

ALGERNON

Sisplau, no toquis els sandvitxos de cogombre. Són especials per a la Tia Augusta. (N'agafa un i se'l menja.)

JACK

Bé, tu no pares de menjar-ne.

ALGERNON

Això és molt diferent. És la meva tia. *(Agafa un plat de sota.)*
Menja pa amb mantega. El pa amb mantega és per a la
Gwendolin. La Gwendolin té devoció pel pa amb mantega.

JACK

Va a la taula i se'n serveix.

I ben bo que és aquest pa amb mantega.

ALGERNON

Bé, estimat company, no cal que te'l mengis com si
haguessis de menjar-te'l tot. Et comportes com si ja
estiguessis casat amb ella. Encara no hi estàs casat i no crec
que mai hi estiguis.

JACK

Per què dintre ho dius, això?

ALGERNON

Bé, en primer lloc les noies mai no es casen amb els homes
amb qui flirtegen. No ho troben bé.

JACK

Oh, quina cosa més absurda!

ALGERNON

No ho és. És una gran veritat. És la raó de l'extraordinari
nombre de solters que es veu pertot. En segon lloc, jo no
dono el meu consentiment.